

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Jitkou Zavřelovou v právní věci žalobce: **M. K.**, státní příslušník Ukrajiny, t. č. ve Vazební věznici Praha-Ruzyně, Staré náměstí 3, 161 02 Praha 6, zastoupený JUDr. Milanem Hasonem, advokátem se sídlem Dukelská 253, 293 01 Mladá Boleslav, proti žalované: **Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, P. O. Box 78, 130 51 Praha 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 7. 2015, č. j. CPR-8481-2/ČJ-2015-930310-V231, o správním vyhoštění,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 7. 2015, č. j. CPR-8481-2/ČJ-2015-930310-V231, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 6.800,- Kč k rukám jeho zástupce JUDr. Milana Hasona, advokáta, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 24. 7. 2015 se žalobce domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované, kterým bylo jako zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, odboru cizinecké policie ze dne 28. 2. 2015, č. j. KRPS-50681-21/ČJ-2015-010026, kterým bylo žalobci podle § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie v délce 6 měsíců.

V žalobě žalobce namítá, že v průběhu správního řízení uváděl, že si vůbec nebyl vědom toho, že by se dopustil čehokoli protiprávního, zejména si pak nebyl vědom toho, že na území ČR pobýval neoprávněně. Vysvětlil přitom, jak k tomuto „protiprávnímu“ pobytu došlo. V řízení o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu byl zastoupen na základě plné moci ze dne 22. 3. 2011 obecnou zmocněnkyní O.S., státní příslušnicí Ukrajiny, která jej zastupovala i v jiných věcech. V červnu 2013 si požádal o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu. Vše probíhalo bez problémů. Docházel si pro překlenovací štítky, díky nimž cestoval na Ukrajinu, a nikdy nebyl upozorněn na problémy. Poté, co s ním zmocněnkyně přestala komunikovat, šel se sám dne 11. 2. 2015 informovat na stav pobytového řízení a dozvěděl se, že toto bylo ukončeno rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 3. 7. 2014, čj. OAM-23678-22/DP-2011, které nabylo právní moci dne 2. 8. 2014 (dále jen „rozhodnutí Ministerstva vnitra“). Toto rozhodnutí pak bylo podkladem pro vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Z doručanky vztahující se k rozhodnutí Ministerstva vnitra však není zřejmé, zda si ji její adresát (zmocněnkyně žalobce) vyzvedl, neboť v části, kde se nachází prohlášení příjemce je nečitelný podpis bez data převzetí, ačkoli v části prohlášení doručujícího orgánu je uvedeno, že adresát byl vyzván k převzetí zásilky, bylo mu zanecháno poučení, zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 7. 7. 2014 a že zásilka byla dne 10. 7. 2014 v 11:30 hodin uložena. Pokud si adresát zásilku nevyzvedl a tato mu byla dne 18. 7. 2014 vložena do schránky, není možné, aby byla adresátem podepsána. Dále žalobce namítl, že doba vyhoštění je příliš tvrdá, neboť se nikdy nedopustil protiprávního jednání, po dobu dvou let se přátelí s paní L. K., se kterou hodlá v brzké době uzavřít sňatek, přičemž společně vychovávají její dvě děti ve věku 13 a 3 roky a jejich výživa je závislá i na zaměstnání žalobce. V řízení před správním orgánem přitom její jméno neuvedl z obavy, aby neměla problémy. Žalobce se návratu na Ukrajinu obává též kvůli tamní napjaté situaci.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhla zamítnutí žaloby.

Krajský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Podle § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona o pobytu cizinců policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států, až na 3 roky, pobývá-li cizinec na území bez víza, ač k tomu není oprávněn, nebo bez platného oprávnění k pobytu.

Krajský soud v Praze zjistil ze správního spisu následující skutečnosti:

Dne 11. 2. 2015 bylo se žalobcem zahájeno řízení o správním vyhoštění. Téhož dne byl se žalobcem sepsán protokol o vyjádření účastníka správního řízení. Z tohoto protokolu plyne, že žalobce na území ČR přicestoval v roce 2007 za účelem zaměstnání. Ještě v roce 2007 si požádal o povolení k pobytu za účelem podnikání, o jehož prodloužení žádal v roce 2009, 2011 a naposledy v roce 2013. V tomto řízení byl zastupován obecnou zmocněnkyní. Pravidelně si docházel pro překlenovací štítky, díky nimž cestoval na Ukrajinu, a naposledy v roce 2013. Dne 7. 4. 2014 se dostavil pro překlenovací štítek proto, aby si mohl prodloužit platnost živnostenského oprávnění. O ukončení řízení o prodloužení dlouhodobého pobytu se dověděl až dne 11. 2. 2015. Na území ČR má pouze bratra, který zde má povolen trvalý pobyt, a přítelkyni ukrajinské státní příslušnosti, o níž se však blíže zmiňovat nechtěl.

Součástí správního spisu je kopie rozhodnutí Ministerstva vnitra, kopie doručanky vztahující se k doručení tohoto rozhodnutí zmocněnkyni žalobce na adresu: x a kopie plné moci ze dne 22. 3. 2011 udělené žalobcem zmocněnkyni, přičemž na plné moci je jako adresa trvalého zmocněnkyně uvedena adresa: x. Toto řízení bylo posléze ukončeno rozhodnutími uvedenými v úvodu rozsudku.

Soud si dále vyžádal spis Ministerstva vnitra sp. zn. OAM – 23678/DP-2011 týkající se žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu podané dne 23. 3. 2011, kterým při ústním jednání provedl důkaz. Z tohoto spisu soud zjistil, že žalobce byl v tomto řízení zastoupen obecnou zmocněnkyní paní O. S., trvale bytem: x, a to na základě plné moci ze dne 22. 3. 2011. Této zmocněnkyni bylo v průběhu řízení doručováno, nejprve krátkou cestou dne 23. 3. 2011, poté na adresu trvalého pobytu uvedenou v plné moci dne 7. 11. 2011 a na adresu: x a poznámkou, že jde o doručovací adresu, přičemž na tuto adresu byla první písemnost doručována dne 23. 4. 2014. Na tuto adresu bylo doručováno i rozhodnutí ministerstva vnitra.

Jelikož žalobou napadené rozhodnutí stojí na tom, že dnem 2. 8. 2014, tj. dnem právní moci rozhodnutí Ministerstva vnitra skončilo oprávnění žalobce k pobytu na území ČR a žalobce tuto skutečnost zpochybňuje (byť z jiných důvodů), zabýval se soud tím, zda má tento závěr, který je základem pro všechny další úvahy, oporu ve správním spise. Dospěl přitom k závěru, že tomu tak není, neboť rozhodnutí ministerstva bylo žalobci doručováno na adresu odlišnou od adresy trvalého pobytu uvedené v předložené plné moci, a to na adresu pro doručování, ačkoli v příslušném správním spise Ministerstva vnitra není ve smyslu § 19 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) obsaženo sdělení, že právě na tuto adresu má být zmocněnkyni doručováno, což soud ověřil z příslušného správního spisu. Tato skutečnost tak zásadně zpochybňuje účinnost doručení rozhodnutí Ministerstva vnitra a je třeba uzavřít, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí je v rozporu se spisy [§ 76 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)]. Je třeba dodat, že i přes vyznačenou doložku právní moci, je třeba, aby si správní orgán při zpochybnění této skutečnosti o této otázce učinil vlastní úvahu jako o předběžné otázce a pro tyto účely si zajistil dostatek podkladů. V dalším řízení proto žalovaný zjistí, zda adresa: x, nebyla novou adresou trvalého pobytu zmocněnkyně žalobce či si od Ministerstva vnitra vyžádá sdělení zmocněnkyně žalobce o adrese pro doručování ve smyslu § 19 odst. 3 správního řádu, na základě něhož bylo rozhodnutí Ministerstva vnitra doručováno na tuto adresu. Na základě takto doplněného skutkového stavu znovu posoudí, zda lze rozhodnutí Ministerstva vnitra považovat za pravomocné a zda lze na jeho základě učinit závěr o neoprávněnosti žalobcova pobytu na území ČR od 2. 8. 2014. V případě, že se ukáže, že rozhodnutí ministerstva nebylo dosud řádně doručeno, nebude možné učinit závěr o neoprávněnosti žalobcova pobytu na území ČR. Za takové situace bude na žalobci, aby ve vztahu k řízení před Ministerstvem vnitra vyvinul příslušnou procesní aktivitu.

Vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí v soudním přezkumu neobstálo, postupoval soud podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. b) a odst. 3 a § 78 odst. 4 s. ř. s. a napadené rozhodnutí pro popsání vady řízení zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalobci, který byl ve věci úspěšný, přiznal soud náhradu nákladů řízení v celkové částce 6.800,- Kč. Tato částka

se sestává z odměny advokáta ve výši 6.200,- Kč za dva úkony právní služby po 3.100,- Kč [převzetí a příprava zastoupení a sepsání žaloby – § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů] a ze dvou paušálních částek jako náhrady hotových výdajů po 300,- Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 8. října 2015

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Vlasáková